

Tercer grau

written by Josep Maria Loste Romero | 31 de juliol de 2020

El passat 17/07/2020, en compliment estricte de la legislació penitenciària, es va concedir el tercer grau als nou presos polítics catalans de les presons de Lledoners, Wad Ras i Puig de les Basses. Què implica el tercer grau penitenciari? Doncs bé, aquest règim, també anomenat de semilibertat, permet que els presos només hagin d'anar a dormir a la presó entre diumenge i dijous, i sortir-ne els caps de setmana. Així mateix, aquesta situació permet fins a 48 permisos l'any, amb set dies seguits com a màxim. El Jutjat de Vigilància Penitenciària corresponent, via article 100.2 del reglament penitenciari, és qui controla i executa, però qui tindrà la darrera paraula serà el Tribunal Suprem.

El tercer grau penitenciari, en el cas dels presos polítics catalans implica un "pas de pardal" cap a la normalització de la llibertat. Tot i que en aquesta qüestió no ens hauríem d'equivocar, ja que la llibertat no es pot tallar a trossets: es té o no es té. De fet, la jornada del 17/07/2020 va ser un dia de joia i, alhora, de reivindicació a Catalunya i molt especialment a Torroella de Montgrí, Sant Vicenç dels Horts, Terrassa, Sant Cugat del Vallès, Parets del Vallès i Barcelona. Gaudir de més hores de llibertat per poder estar amb els teus és important, però cal tenir present que com aquestes nou persones són presos polítics de consciència i opinió, mai haurien d'haver entrat a la presó. Per altra banda, en la vidriosa qüestió del penediment, no es tracta que els nostres presos polítics renunciïn a la seva ideologia, pacífica i democràtica: de cap de les maneres. Són els qui van dictar la sentència i tota la superestructura nacionalista espanyola que hi ha darrere –que són els mateixos que van atonyinar el poble de Catalunya per votar el passat 01/10/2020– els qui de debò haurien de demanar perdó. A més, no hi ha dubte de qui són les víctimes i els botxins; això

queda completament reflectit en les denúncies, en l'àmbit europeu i internacional, de diversos eurodiputats de diferents corrents polítics; els informes escrupolosos del Consell d'Europa sobre la manca d'independència de la justícia espanyola i de divisions de poders; passant pels documents elaborats per diverses associacions a favor dels drets humans com per exemple l'emblemàtica Amnistia Internacional, fins a arribar a les denúncies de l'ONU perquè s'alliberessin els nostres presos polítics.

En síntesi, el tercer grau és una bona eina de la política penitenciària, però en aquest cas concret de presos polítics de consciència, la qüestió de fons és que si l'Estat espanyol fos una veritable democràcia europea amb tots els ets i uts, aquestes nou persones, de carn i ossos, ja faria molts mesos que estarien en llibertat i sense cap mena de càrrecs en contra.